

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ **J. M.**, 2/ **R. M.**, obaja bývajúcí v N., zastúpení JUDr. J. V., advokátom v N., proti odporcom 1/ **A.-R. s.r.o.**, so sídlom v Ž., IČO : X., 2/ **M. & M. R. H. S. s.r.o.**, so sídlom v Ž., IČO : X., obaja zastúpení JUDr. M. J., advokátkov v N., **o určenie neplatnosti právneho úkonu a o návrhu na vydanie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 12 C 130/2008, na dovolanie navrhovateľov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 23. apríla 2009, sp.zn. 6 Co 93/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Navrhovatelia 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť odporcom 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania 99,50 Eur do rúk advokátky JUDr. M. J., so sídlom v N., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra uznesením z 18. februára 2009 č.k. 12 C 130/2008-162 nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, zdržať sa akéhokoľvek nakladania s bytom č. X., nachádzajúcim sa na X. poschodí obytného domu č.o. X. na Č. ul. č. X. v N., zapísaného v LV č. X., parc.č. X. vedený Správou katastra N., najmä ho predať, darovať, prenajať, zapožičať, zaťažiť záložným právom a vykonávať v ňom akékoľvek stavebné a iné zmeny. Konanie v časti o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 19.12.2008 zastavil. Upravil Daňový úrad II. N., aby po právoplatnosti uznesenia vrátil navrhovateľom 1/ a 2/ súdny poplatok vo výške 26,56 Eur. Na odôvodnenie výroku, ktorým bolo návrhu vyhovie súd prvého stupňa uviedol, že návrhu vyhovel, nakoľko mal za to, že je potrebné dočasne upraviť pomery

účastníkov, pretože existuje hrozba násilného realizovania vlastníckeho práva odporcami, na navrhovateľov je vyvíjaný nátlak a existuje hroziace riziko ich vyst'ahovania z bytu vzhľadom k výzvam odporcov. Zastavenie konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 19.12.2008 odôvodnil súd tým, že navrhovatelia 1/ a 2/ v tejto časti vzali návrh účinne späť (§ 96 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Nitre na odvolanie odporcov 1/ a 2/ uznesením z 23. apríla 2009, sp.zn. 6 Co 93/2009 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľov na vydanie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov do právoplatného skončenia veci. V danom prípade je však nutné, aby boli osvedčené aspoň také základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdivosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako i osvedčenie, že je tu existencia nebezpečenstva bezprostrednej ujmy. Okrem existencie nároku musia navrhovatelia osvedčiť i to, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Existencia vložených investícií navrhovateľmi do predmetnej nehnuteľnosti sama o sebe nemôže byť dôvodov na vydanie predbežného opatrenia. Existenciu fyzického, či iného násilia zo strany tretích osôb, resp. vyhrážok odporcov tak, ako to tvrdia navrhovatelia, je potrebné riešiť prostredníctvom iných orgánov a nie prostredníctvom inštitútu predbežného opatrenia, ak navyše navrhovatelia žiadnym dôkazom neosvedčili, že voči predmetnej nehnuteľnosti majú oprávnené, právom podložené nároky.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie navrhovatelia 1/ a 2/, ktorí ho navrhli zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo zmeniť a potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa. Uviedli, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), pričom nebol dostatočne zistený skutkový stav. Odvolaciemu súdu vytkli, že nebral do úvahy § 706 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nevysporiadal sa s otázkou právneho titulu užívania bytu navrhovateľmi, nevychádzal pri rozhodovaní z § 680 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka a nebral do úvahy existenciu nájomného vzťahu medzi navrhovateľmi a odporcami pri predaji bytu z J. S. na odporcov.

Odporcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že odvolací súd posúdil správne právny stav veci a keďže bol dostatočne zistený skutkový stav, rozhodol tak, že návrh

na vydanie predbežného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Navrhli dovolanie zamietnuť ako nedôvodné a priznať im náhradu trov dovolacieho konania vo výške vyčíslenej v dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prípade dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu ide o uznesenie o predbežnom opatrení a teda také uznesenie, prípustnosť ktorého je priamo vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. Z týchto dôvodov prípustnosť dovolania navrhovateľov nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p, ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a, ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Právne relevantné ale nie je tvrdenie navrhovateľov 1/, 2/, že k vade takejto povahy došlo, ale iba zistenie, že konanie je ňou skutočne zaťažené. Dovolací súd existenciu niektorej z vyššie uvedených väd však v konaní nezistil a ani samotní navrhovatelia ich existenciu netvrdili.

Dovolatelia namietajú, že odvolací súd pri posudzovaní opodstatnenosti ich návrhu na vydanie predbežného opatrenia nesprávne právne posúdil vec, pričom nebol dostatočne zistený skutkový stav (nebral do úvahy § 706 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nevysporiadal sa s otázkou právneho titulu užívania bytu navrhovateľmi a to konkrétne s prechodom užívacieho práva z otca na syna s rodinou a z toho vyplývajúcich práv aj voči odporcom, nevychádzal pri rozhodovaní z § 680 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka a nebral do úvahy existenciu nájomného vzťahu medzi navrhovateľmi a odporcami po predaji bytu z J. S. na odporcov). I keď je nesprávne právne posúdenie veci relevantný dovolací dôvod (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), úspešne ho možno uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní. O tento prípad ale v danej veci nešlo. Keďže právnym posúdením veci súd neznemožňuje účastníkovi realizáciu žiadneho jeho procesného práva, nie je ani nesprávne právne posúdenie

veci procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

Zo všetkých uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania navrhovateľov 1/, 2/ nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľov ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným odporcom 1/, 2/, ktorí podali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania a tieto aj vyčíslili (§ 151 ods. 1 O.s.p.), vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľom 1/, 2/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu navrhovateľov z 22. júna 2009 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 vyhlášky vo výške 53,49 Eur, zníženú o 20 % pri zastupovaní dvoch osôb (§ 13 ods. 3 vyhlášky), t.j. 42,80 Eur x 2, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky), t.j. 6,95 Eur x 2, predstavuje spolu 99,50 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. októbra 2009

JUDr. Vladimír Magura, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková

